

Sygn. akt I Ns 164/16

Dnia 03 czerwca 2016 roku

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Marta Pietrukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03 czerwca 2016 roku w K.

sprawy z wniosku M. G.

przy udziale J. G. i E. K.

o stwierdzenie nabycia spadku po E. G.

stwierdza, że spadek po E. G.

zmarłym dnia 21.05.2015 r. w K. i

ostatnio stale zamieszkałym w K.

na podstawie ustawy nabyli:

- żona M. G. c. W. i S., 1/3 części,

- **córka E. K. c. E. i M., 1/3 części,**

- syn J. G. s. E. i M., 1/3 części.

sygn. akt **I Ns 164/16**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. G. domagała się stwierdzenia nabycia spadku po E. G..

Uczestnicy postępowania E. K. i J. G. nie sprzeciwili się żądaniu wnioskodawczyni.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2016 roku E. K. oświadczyła, że o śmierci spadkodawcy dowiedziała się w dniu jego zgonu i nie składała żadnych oświadczeń spadkowych, a także podała, że według jej wiedzy spadkodawca nie zostawił testamentów.

Ustalono następujący stan faktyczny:

Spadkodawca E. G. zmarł w dniu 21 maja 2015 roku w K., ostatnio przed śmiercią stale zamieszkiwał w K.. Zawarł w swoim życiu tylko jeden związek małżeński. W chwili śmierci E. G. pozostawał w związku małżeńskim z M. G..

(dowód: odpis aktu zgonu E. G. na karcie 2 akt, zapewnienie spadkowe i zeznania M. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13 – 13v. akt i zapewnienie spadkowe i zeznania J. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13v. akt)

Spadkodawca E. G. nie miał dzieci pozamałżeńskich, ani przysposobionych. Pozostawił dwoje dzieci z małżeństwa i są to: E. K. i J. G..

(dowód: odpisy aktów urodzeń i aktów małżeństw na k. 2 i 10 akt, zapewnienie spadkowe i zeznania M. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13 – 13v. akt i zapewnienie spadkowe i zeznania J. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13v. akt)

Spadkodawca E. G. nie pozostawił żadnych testamentów.

(dowód: zapewnienie spadkowe i zeznania M. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13 – 13v. akt, zapewnienie spadkowe i zeznania J. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13v. akt i pismo E. K. z dnia 15 kwietnia 2016 roku na k. 11 akt)

Żaden ze spadkobierców ustawowych po E. G. nie odrzucił spadku po nim, nie zrzekł się dziedziczenia, a także nie został uznany za niegodnego do dziedziczenia.

(dowód: zapewnienie spadkowe i zeznania M. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13 – 13v. akt, zapewnienie spadkowe i zeznania J. G. z dnia 3.06.2016 r. na k. 13v. akt i pismo E. K. z dnia 15 kwietnia 2016 roku na k. 11 akt)

Sąd zważył:

Zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. LI Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz.U.Nr 16 z 1964 r., poz. 94) do spraw spadkowych stosuje się prawo obowiązujące w chwili śmierci spadkodawcy. Po myśli art. I powyższej Ustawy, Kodeks cywilny wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1965 roku, a więc przed otwarciem spadku po E. G.. Dokonując więc subsumcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie należało mieć na względzie przede wszystkim, niezmienną od chwili wejścia w życie Kodeksu cywilnego, dyspozycję art. 931 k.c., nie ustalono bowiem w sprawie żadnych testamentów po E. G..

Wspomniany przepis normuje nabycie praw do spadku w drodze dziedziczenia ustawowego przez małżonka spadkodawcy i jego dzieci. Stwierdzono w sprawie, że spadkodawca pozostawił zarówno żonę M. G., jak i dwoje dzieci: E. K. i J. G.. W świetle § 1 przywołanego przepisu, w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Zgodnie zaś z § 2 cytowanej normy, jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadął, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

Należało przyjąć w ostateczności – zważywszy powyższe – że do spadku po E. G. powołani zostali z ustawy jego żona M. G. w 1/3 i dwoje jego dzieci: E. K. i J. G. – też po 1/3 części.

Sąd dał wiarę zapewnieniom spadkowym i zeznaniom M. G. i J. G., albowiem były one jasne, logiczne, dostatecznie spójne wewnętrznie i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w tym zwłaszcza z aktami stanu cywilnego. W ocenie Sądu – przy uwzględnieniu art. 671 k.p.c. i art. 672 k.p.c. - zapewnienia spadkowe i zeznania wnioskodawczyni, wraz pozostałymi dowodami, były wystarczające do stwierdzenia dziedziczenia po E. G..

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności oraz powyższe motywy - po myśli art. 931 k.c. - orzeczono jak w sentencji.